

[Godskesen.]

Med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Veistrup: Det ærede Medlem (Rytter), som talte paa Venstres Vegne, bebudede jo Udvalgs Nedsættelse, og jeg vil da gerne udtale Haabet om en velvillig Udvalgsbehandling. Det tvivler jeg for øvrigt ikke om, for jeg tror, at det ærede Medlem forstaaer denne Sags Betydning saa godt, at Udvalgsbehandlingen sikkert vil komme til at foregaa paa velvillig Vis.

Jeg ønsker ikke at gaa ind paa en Omtale af Retslægeraadet, hverken dets Organisation eller dets Virkemaade. For det første synes jeg, at man mangler Forudsætninger derfor, og dernæst er der ikke Grund til det, da der nu er bebudet Udvalgsbehandling, hvor man kan behandle alle Enkeltheder. Jeg forstaaer, at Lovforslaget er en Udbygning af den bestaaende Ordning, en Udbygning, som Tiden har krævet, og med disse Ord skal jeg anbefale Forslaget til velvillig Behandling.

Justitsministeren (Zahle): Jeg maa jo glæde mig over den venlige Behandling, Lovforslaget har været Genstand for i det høje Landsting. Det er kun det ærede 4de tingvalgte Medlem (Rytter) og det ærede 16de tingvalgte Medlem (Godskesen), som overhovedet ønsker Ændringer i Forslaget.

Det ærede 4de tingvalgte Medlem anførte en Betragtning, som blev tillagt mig, om, at Retslægeraadet skulde være at anse for en Højesteret. Hvis det ærede Medlem derved sigter til, at jeg i det høje Folketing har sagt, at vi under visse Omstændigheder kunde komme til at behøve en Højesteret i den Slags Spørgsmaal, er det sket under helt andre Forudsætninger. Det var nemlig under den Forudsætning, at man vilde foretage en geografisk Deling og oprette et Retslægeraad i Aarhus, og jeg har sagt, at man da for at faa en ensartet Behandling maatte have et 3die Retslægeraad, som kunde være en Højesteret, for vi kunde jo ikke have et Overretslægeraad i København og et Underretslægeraad i Aarhus, men naar der opstod Uenighed eller forskellige Afgørelser kom til at foreligge i de to Retslægeraad, maatte der være et Sted, hvor der kunde træffes endelig Afgørelse, og det var

saa en Højesteret. Men dette Begreb Højesteret kan vi nu lade ude af Betragtning, for nu er der jo ikke længer nogen, som gør sig til Talsmand for en geografisk Deling; som Sagen nu foreligger, er der slet ikke Spørgsmaal om en saadan Højesteret.

Det ærede 4de tingvalgte Medlem henviste til, at det let trak ud med Afgørelserne, naar vi kun havde eet Retslægeraad. Jeg maa dog deroverfor gøre opmærksom paa, at det efter den nye Ordning er Meningens, at Retslægeraadet skal dele sig i to Afdelinger, og derved vil Afgørelserne jo kunne fremmes meget. At kalde de Afgørelser, der træffes af Retslægeraadet, for Papirafgørelser, synes mig ikke berettiget. Det ærede 4de tingvalgte Medlem tog da ogsaa straks det Forbehold, at man ikke maatte tillægge Udtrykket en haanlig Betydning, og det vil det ærede Medlem altsaa ikke gøre. Men jeg vil dog henlede Opmærksomheden paa, at der overalt i Landet staaer den største Respekt om det nuværende Retslægeraadets Afgørelser, og derfor skal vi passe paa ikke at gaa hen og nedbryde Ting, som har vundet almindelig Hævd, og som sikkert ogsaa virker udmærket. Hvorvidt der findes Embedslæger, som med tilstrækkelig Autoritet kan afgøre saadanne retslægelige Spørgsmaal, ved jeg ikke bestemt, men det kan vist ikke være ret mange, og i hvert Fald mener Retslægeraadet, som vel maa forstaa sig paa det, at en saadan Ordning ikke lader sig træffe. Det gælder ikke alene om at faa den klynigste Behandling af disse Spørgsmaal, som næsten altid er livsvigtige for den paagældende, men det gælder ogsaa om at faa ensartede Afgørelser, og det sikres bedst ved, at vi har eet Retslægeraad for hele Landet.

I øvrigt takker jeg det ærede 4de tingvalgte Medlem for hans Tilsagn om at søge Forslaget hurtigt fremmet og om at arbejde for, at det kan blive til Lov inden for en begrænset Tid.

Det ærede 16de tingvalgte Medlem (Godskesen) mente, at det vilde være heldigt at sikre Retslægeraadet mod Overbebyrdelse. Ja, det er det naturligvis, men det maa ikke ske paa Bekostning af Erklæringernes Kvalitet. Jeg kan ikke gaa ind paa, at der ved Loven kan gives Bemyndigelse til, at andre afgiver de Erklæringer, her er Tale om i de forskellige